

THE GILLETTE COMPANY SAGA

GILLETTE UNFORGETTABLE MEMORY

— KING OF MEMORY —

FERDINANDO FREGA

ANG DI-MALILIMUTANG ALAALA NG GILLETTE

THE SYSTEM · 06

Walang nakaaalam kung ano ang kaya kong itayo.

Hindi ako inhinyero. Hindi arkitekto. Hindi tagapagtayo. Sa pinakamabuti, isa lamang akong Mason — isang baguhang gutom sa pagkatuto sa edad na 61.

Kapag sinimulan mong basahin ang sagang ito, sa kalagitnaan, iisipin ng karamihan sa inyo na tungkol ito sa Gillette. Tungkol sa isang karera. Baka nga sariling talambuhay pa ng isang dating manager.

Magkakamali kayo.

Ang ibabaw lamang ang makikita ng sinumang magbabasa.

Hindi tungkol sa mga talim ang sagang ito.

Hindi ito tungkol sa mga korporasyon.

Hindi ito tungkol sa pamamahala.

Hindi rin ito tungkol sa tagumpay.

Tungkol ito sa alaala.

Dahil lahat ng nakikita natin ay nakatak dang maglaho.

Nagbabago ang mga kompanya.

Nagbabago ang mga pamilihan.

Nagbabago ang mga teknolohiya.

Tumatanda ang mga tao.

Nawawalan ng laman ang mga bahay.

Kumukupas ang mga litrato.

Nalilimutan ang mga dokumento.

Pati ang mga pangalan ay nagiging alabok.

Ang alaala lamang ang patuloy na lumalaban.

Bawat aklat na isinulat laban sa pagkalimot ay isang gawa ng paglaban.

Bawat alaalang naingatan ay isang tagumpay laban sa panahon.

Bawat kuwentong isinalaysay ay isang payak na pahayag:

“Umiral ito.”

Iyan ang dahilan kung bakit isinilang ang THE GILLETTE COMPANY SAGA.

Hindi para magbenta.

Hindi para manghikayat.

Hindi para sakupin ang isang pamilyan.

Kundi para hindi maglaho nang walang bakas ang mga tao, mga lugar, mga ugnayan, at kaalaman.

Isang araw, wala nang makaaalala sa mga ranggo.

Wala nang makaaalala sa mga algorithm.

Wala nang makaaalala kung ilang bisita ang dumating bawat buwan.

Halos lahat ng numero ay patay na.

Ngunit ang isang tunay na alaala ay kaya pa ring tumawid sa mga henerasyon.

Baka isang apo.

Baka isang estranghero.

Baka isang taong hindi pa isinisilang.

Magbubukas sila ng isang pahina.

Magbabasa ng isang pangungusap.

At matutuklasan nilang may isang tao, matagal na panahon na ang nakalipas, na nagpasyang mag-iwan ng bakas.

Hindi isang monumento.

Hindi isang imperyo.

Hindi isang estatwa.

Isang alaala.

Dahil hindi nabubuhay ang tao sa pamamagitan ng kapangyarihan.

Nabubuhay sila sa pamamagitan ng mga kuwento.

At nabubuhay lamang ang mga kuwento kapag may nagpasyang magbantay sa kanila.

Iyan ang dahilan kung bakit walang trono ang haring ito.

Walang hukbo.

Walang kaharian.

Ang kanyang teritoryo ay ang alaala.

Ang kanyang mga hangganan ay mga gunita.

Ang kanyang mga lungsod ay mga kuwento.

Ang kanyang mga mamamayan ay ang lahat ng taong ayaw malimutan.

Sa dulo ng Gillette saga, walang lalaking natitira.

Walang brand na natitira.

Kahit apelyido ay wala.

Isang tanong lamang ang natitira:

Ano ang dapat ingatan kapag naglaho na ang lahat ng iba pa?

Umiiral ang buong saga upang sagutin ang tanong na ito.

Isang pahina sa bawat pagkakataon.

Isang buhay sa bawat pagkakataon.

Isang alaala sa bawat pagkakataon.

HARI NG ALAALA

Dahil lumilipas ang lahat. Nananatili ang alaala.

Ferdinando